

Φασουλής και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Π. — Συλλογισμένος φαίνεσαι...

Φ. — Ἀλήθεια, Περικλέτο...
ὁ οὐρανός κι' ἡ θάλασσα εἰς κόρακας ἐρρέτω.

Π. — Τί λές, μωρέ;

Φ. — Τί νά σοῦ πῶ, οἰτιδανέ κασιδίη;
δλα κουκιά μέ ρήγγανη, μαρούλια μέ τό ξύδι.

Π. — Μωρέ τί ἔχεις σήμερα;

Φ. — Τί θέλεις νάχω πάλι;

Καρηδαρία, Περικλή, μοῦ ἐρχεται μεγάλη,
ἀηδιάζω, ναυτιῶ, γελῶ, λυποῦμαι, πλήττω,
χασμῶμαι, τρέχω, στέκομαι, ριγῶ, κρυόνω, φρίττω,
ξυπνῶ, κοιμοῦμαι, ὀμιλῶ, ἀποπατῶ καί τρώγω,
τούτέστι πάντα βρίζομαι ἴστα ἴδια μ' ἓνα λόγο.

Π. — Καί τί μέ μέλει, μασκαρά, τί κάνεις καί δέν κάνεις;

Φ. — Τά ἴδια πάντα, Περικλή... Τρικούπης — Δελιγγιάννης,
Βουλή, Λεβιδής, ρήτορες, Ροζοῦ μέ τὰ τσουλούφια,
Ράλλης, Μπασιάς, Αἰγερινός, Ρικάκης μέ τή σκούφια,
ἀριστερά καί δεξιά, μεγάλη φασαρία,
ἴστη μέση βῆμα ξύλινο, τριγύρω θεωρεῖα,
ἐγκάθετοι τοῦ κόμματος καί ἄλλοι πεινασμένοι,
κυρίαί συμπολίτιδες καθῶς καί τόσοι ξένοι,
μεγάλα νομοσχέδια, ἐπερωτήσεις τόσαι,
βρισιαίς, κλωτσιαίς, σκουνητήματα, πατεῖς με καί πατῶ σε.
Ἄ! δλα τὰ συχάθηκα, καὶ μένε Περικλέτο...

ὁ οὐρανός κι' ἡ θάλασσα εἰς κόρακας ἐρρέτω.
Ἄς κάνουν ὅ,τι ἀγαποῦν, ἄς σκούζουν, ἄς καπνίζουν,
ἄς βρίζονται, ἄς δέρνονται, ἄς δέρνουν, ἄς ψηφίζουν,
Φιλιππικούς νυχθημερόν κι' ἄρας ἄς ἀπαγγέλλουν,
ἄς βρίζουν Ἰσοζύγια καί ὅ,τι ἄλλο θέλουν,
ἄς γράφουν Νομοσχέδια περί ἀροτριώντων,
μέ λύσαν ἄς χειροκροτοῦν τὰ πλήθη τῶν πεινώντων,
ἄς ὀμιλῇ ὁ Ἰσαβλαμπάς, ὁ Νέγρης, ὁ Μπουφιδής,
ἄς ἐξελέγχη τοὺς κακοὺς ὁ παστρικός Λεβιδής,
ἄς ἐπιτίθεται ὀρμιὺς κατὰ τοῦ Ἰπουργείου
κι' ἄς χώνεται ἡ μύτη του ἴστην κόπρον τοῦ Αἰγείου,
ἄς στέκουν, ἄς σηκώνονται, ἄς κάθονται, ἄς σκύβουν,
ἄς βγάζουν τὰ παπούτσια των, τὰ πόδια των ἄς τρίβουν,
ἄς γίνεται κατακλυσμός, ὀχλοδοῆ κι' ἀντάρα,
ἐγὼ γιὰ δλα, Περικλή, δέν δίνω μιὰ πεντάρα
καί οὔτ' ἐνδιαφέρομαι ποσῶς περί σταφίδος,
πολύ δὲ ὀλιγώτερον περί τῆς Κωπαίδος.

Π. — Κι' ἐγὼ, καὶ μένε Φασουλή, τὰ ἴδια ὑποφέρω
καί ὀλοένα σ' ἐρωτῶ γιὰ πράγματα ποὺ ξέρω,
ἀν καί μοῦ φαίνονται σαχλά ὡς εἶδος μελιτζάνης...

Φ. — Περὶ Πετρέα ἴστην βουλήν ὀμίλησε ὁ Τζάννης,
κι' ἦτον ὁ λόγος του αὐτὸς μεστὸς ἀγρίας φρίκης,
ὁ δὲ Πετρέας, Περικλή, ἐστὶν Εἰρηνοδίκης.

Ἄνηλθε οὖν μετὰ χολῆς ὁ Τζάννης ὁ Λατίνος
καί τὸν Πετρέαν ἀρχισε νὰ ὀνομάζη κτήνος,
τουλουμοτύρι, ταραμά, φασουλι, κουνουπίδι,
ἀμούργι, κατακάθισμα, ντολμά, κεφέ, κρομμύδι,
μαντρόσκυλο, παληόσκυλο, τοῦ καραβιοῦ σαβοῦρα,
περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς καί πρώτη πατσαβοῦρα.
Τοιαῦτα λέγοντος αὐτοῦ τοῦ εἶπαν νὰ κατέβη,
ἀλλὰ ὁ Τζάννης, Περικλή, πρὸς τὰς φωνὰς κωφεύει,
καί δεύτερον Φιλιππικόν ἀρχίζει τοῦ Πετρέα,
ἐνῶ σημαίνει δυνατὰ ὁ κώδων τοῦ Ἄνδρέα.
ἐγκο Πετρέαμ ντόμινουμ νόν βέλο χαμπουέρε,
ἐτ νόστραμ πατσιέντσιαμ ἀντ φίνις ἀμπουτέρε;
Πετρέας ἐστ ὀρρίμπιλις ἐτ μάλα ἐστ νατοῦρα,
σέμπερ τουλουμοτύριουμ ἐτ πρίμα πατσαβοῦρα.
Τοιαῦτα λατινίζοντας τοῦ εἶπαν νὰ κατέβη,
ἀλλὰ καί πάλιν, Περικλή, πρὸς τὰς φωνὰς κωφεύει,
καί τρίτον Δημοσθενικόν κατὰ Πετρέα σκούζει
καί τὸν Πετρέα τὸν πτωχὸ πατόκορφα τὸν λούζει.
Κι' ἀφοῦ τὸν ἐξετίναξε μέ δλα τὰ σωστά του
εἶδα ἴστο βῆμα ν' ἀναβῆ καί ὁ Λογιωτάτου,
καί ἡ μεγάλη γλῶσσά του ἀμέσως πέρνει δρόμο
καί γιὰ τὸ Ἰσοζύγιον μᾶς λέγει ἐν συντόμῳ
πὼς εἶναι ἀληθέστατον χωρὶς ἀμφιβολίαν
κι' ὑπάρχει πλοῦτος ἀφθονος ἀνά τὴν Θεσσαλίαν,
τούτέστι πλῆθος ἀχουριῶν καί ἄλλων βοσκημάτων,
καί ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔλεγε περί διὰ γραμμάτων,
καί ἤκουε μέ προσοχὴν ἡ καθεμιά κυρία
καί πρίτε καί προῦτε τοῦ φώναξαν ἀπὸ τὰ θεωρεῖα.
Βαθείος οὖν Ἑλληνικός λαλήσαντος κι' ἐκείνου,
λαλοῦντος δὲ καθ' ἑαυτὸν καί Τζάννε τοῦ Λατίνου,
δέν ἔμεινε καί εἰς ἐμέ κι' εἰς πάντα πειναλέον
περί τοῦ περισσεύματος ἀμφιβολία πλέον.
Καί τώρα, φίλε Περικλή, ἀφοῦ σοῦ τᾶπα δλα
κι' ἀφοῦ κι' ὁ Μπέγης ὁ Κριεμάλ ἐτίναξε τὰ κῶλα,
καί ἤκουσες τῶν Τζάννηδων καί τῶν Λογιωτάτων,
γιὰ ν' ἀποδείξης, Περικλή, καί σὺ διὰ πραγμάτων
πὼς βέρε ἀμιτιότσιε σόντ μούνη σεμπιτέρνε
πάρε τὸ ραμπαδόξυλο καί τὰ πλευρά μου δέρνε.

Π. — Ἄν καί δέν ἔχω σήμερα κουράγιο γιὰ στηλιάρη,
ἐν τούτοις λάβε μερικαῖς πρὸς χάριν σου, σαλιάρη.

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον
μέ τὸ Μαρτυρολόγιον.

Κι' ἐγὼ Ἡμερολόγιον ἐκδίδω δίχως ἄλλο
κι' ὄλους τοὺς Μάρτυρας ἐκεῖ κατὰ σειράν θὰ θάλω,
κι' ἀποκαλύψεις Φασουλή θὰ ἔχωμεν ἀκόμα
κι' ἐξώφυλλον περίεργον μ' ἓνα μονάχα χρώμα,
κι' ἐπισκοπήσεις τῶν μηνῶν κι' ἐσθ' ὅτε καί μαντείας
διὰ τὸ μέλλον καί παρὸν πολλάς τε καί παντοίας.

Εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικόν
λεπτὰ πενήντα ἡ τιμή,
εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικόν
ἑξήντα καί προπληρωμή.